UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 77. Quomodo defectus in Missa sint corrigendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

Visual Library

tur potuisse sufficienter diluere vinum, adeoque dici debuit potiùs saliva descendere per modum vini, quàm vinum illud per modum salivæ.

§. 4. Quamvis p. 1. nu. 459. dixerim guttas vini internè adhærentes, & non vicinas fundo calicis meliùs excludi ab intentione consecrandi, tamen in his duabus primis Missis meliùs in intentione includuntur, ne postea sumatur aliquid non consecratum & frangatur jejunium. Idem fortè suaderi posset de parvis partibus panis, quæ jacent in eo loco corporalis, unde postea colliguntur particulæ & cum sacro sanguine sumuntur, nam si non fuerint consecratæ etiam frangunt jejunium: sed quoad has Ecclesia non videtur tam scrupulosè requirere jejunium. 531.

Q. 77. Quomodo defectus in Missa sint corrigendi vel supplendi. R. §. 1. Defectus, qui non sunt circa substantiam Missæ, non sunt supplendi, si quis longè progressus sit, vel per hoc deberet invertere ordinem Missæ. *Pasq.* q. 297. *Gob.* in Exp. t. 3. n. 777. Hinc longiùs progressus non teneris supplere omissionem orationis etiam in canone aut similis actionis, tum quia vix fiet sine nota, tum etiam quia omnia, quæ hìc dicuntur vel aguntur, ita sunt connexa, ut si à propriis locis extrahantur, non cohæreant, *S. Tho. Suar. Con. Bon. Castrop.* t. 22. p. 11. nu. 6. Addunt cum aliis multis *Gob.* n. 42. & *Quarti* q. proemiali s. 2. p. 2. & s. 6. p. 4. etiam ideo non teneri post errorem positum, quia Rubricæ de defectibus corrigendis sunt tantùm directivæ non obligantes sub culpa: Hinc si omisisti *Gloria* vel *Credo*, cùm dicendum esset, & aliquantùm es progressus, 531.

gressus, non est repetendum, *Suar. Gav. Gob.* Nec si paulò pòst recorderis, inquit *Marschan.* Imò nec si statim post *Oremus*, vel *Dominus vobiscum*, quia non fiet sine turbatione populi vel confusione celebrantis.

532. §. 2. Si quis initio omiserit aliquam orationem, quam dicere debebat, addat illius secretam & postcommunionem; si autem omiserit etiam secretam, *Lohn.* & *Gob.* n. 780. volunt omitti etiam postcommunionem.

533. §. 3. In dubio an aliquid non essentiale omiseris, nihil teneris repetere, consultum tamen est, si sit aliquid grave & non longè processisti, *S. Th.* & alii apud *Lohn.* p. 2. tit. 35. Et universaliter in dubio an aliquid non essentiale sit supplendum, hoc est eligendum, quod minorem admirationem & commotionem causabit in adstantibus, in ista enim actione debet Sacerdos ostendere se irreprehensibilem, uti ex *S. Tho.* & aliis notat *Pasq.* q. 297. in fine. Sic *S. Th.* 3. p. q. 83. a. 6. ad 2. ait, *Ubi difficultas occurrit, semper accipiendum est, quod habet minus de periculo:* Et *Suar.* d. 84. s. 2. ait, *Si unusquisque in eo casu id faciat, quod magis expedire censuerit, non peccabit: illud solum præ oculis habendum est ut scandalum semper caveatur.* Itaque quia sæpe oriri potest Sacerdoti perplexitas in Missa, ita ut nesciat, quid potiùs facere debeat, *Suar.* suprà aliique multi cum *Pasq.* q. 210. num. 7. dant hanc regulam ut consideret, quidnam videatur esse minus incommodum & hoc bonâ fide faciat.

534. §. 4. Si suboriatur prudens dubium circa valorem peractæ consecrationis, putant quidem *Nugn.* & *Gob.* num. 791. celebrantem non teneri reiterare, si plùs propendeat in hoc, quòd nihil essen-

essentiale neglectum sit, sed oppositum tenendum est secundùm dicta p. 1. n. 123. Rectè tamen monent omnes cum *Aversa* q. 11. s. 16. non esse facilè admittenda ejusmodi dubia, cùm ordinariè sint scrupuli, & ideo etiam Rubrica p. 3. tit. 5. nu. 2. dicit iterandam esse consecrationem, si valde probabiliter dubitet se aliquid omisisse, *Pasq.* q. 318. dicit si probabilitas sit fundata.

§. 5. Putant *Tamb. & Gob.* n. 775. si dubium 535.
v. g. de sufficientia materiæ oriatur post consecrationem, Sacerdotem debere pergere & judicare omnia esse facta validè, quia est quædam possessio pro eo, quòd omnia fuerint sufficientia, talia enim antea habeantur, nec jam certò scitur contrarium. Sed oppositum meritò tenent *Aversa* suprà & *Pasq.* q. 301. quando dubium est prudens, alioquin Sacramentum relinqueretur in periculo non integritatis, in quo esset gravis irreverentia. Unde multò magis si prudens dubium oriatur ante consecrationem, vel deponi debet per aliam rationem prudentem, vel substituenda est alia materia certa, ne subeatur periculum invalidè consecrandi. Et si prior materia fuerit oblata, sumenda est cum purificatione calicis. Si haberi non posset alia materia certa, *Tamb.* De Sacrif. L. 2. c. 8. §. 5. putat posse pergere, si inceptus sit canon, quia cùm incepta sit velut substantia Sacrificii, videtur melius esse deposito dubio consecrare sub conditione, si materia valeat, quàm abrumpi: sed si haberi posset alia materia certa, petenda esset, ne Sacramentum exponatur periculo nullitatis. Denique si probabile dubium oriatur post sumptionem, *Pasq.* q. 318. dicit, quamvis etiam

pro-

probabile esset materiam fuisse validam, nihilominus esse supplendam illam consecrationem, ne Sacrificium relinquatur in periculo non integritatis.

536. §. 6. Si nimis diu esset exspectanda alia materia pro supplendo defectu consecrationis in utraque specie, pergendum est omissis illis, quæ ad deficientem speciem pertinent, Rubrica enim dicit aliquamdiu exspectandum. Idem dicunt *Bonac. Gob.* nu. 400. *Lohn.* suprà, si materia alia per medium populum esset afferenda cum scandalo, sed *Vasq. & Aversa* §. *Sextò* recte notant hìc non esse periculum veri scandali dandi, quia homines tantùm judicabunt errorem casu intervenisse.

537. §. 7. Sacerdos latinus, si post consecrationem resciat panem fuisse ineptum consecrationi, potest pro complendo sacrificio uti pane triticeo fermentato, si azymus haberi non posset, & abiit scandalum, quia præceptum divinum de complendo sacrificio prævalet humano de adhibendo azymo, *Pasq.* q 47. num. 5. *Henno* nu. 1763.

538. §. 8. Qui aliquid omissum supplet, nil debet repetere, nisi quod omisit, dummodo id suppleri possit se solo, quia nempe suam de se significationem habet, *S. Tho. Lohn.* suprà. Et suppletio consecrationis panis fit ab illis verbis, *Qui pridie*; calicis autem ab illis, *Simili modo.* Nec debet iterum elevare hostiam vel calicem, debet tamen præmittere oblationem saltem mente conceptam.

539. §. 9. Si post consecrationem utramque factam una tantùm è speciebus vel casu vel aliter deficeret, v. g. quia effunderetur totus sanguis, ita

ita ut nihil, nequidem quod lambi posset, remaneret, aut si sanguis veneno inficeretur, solum novum vinum esset offerendum & consecrandum, *S. Tho. Sot. Castrop. Avers. Tamb. Pasq.* q. 302. *Henao* n. 1745. E contrà si deficeret utraque species aut utraque veneno infecta esset, nihil esset supplendum, quia non remaneret Sacrificium, quod suppleri posset, & si celebrans suppleret, bis eadem die sacrificaret, nec consumptio, quæ postea fieret, compleret sacrificium præteritum, sed solum illud, quod de novo esset factum, *Pasq.* suprà, *Henao* n. 1742. Putant quidem probabile esse *Pasq.* q. 300. & 320. & *Quarti* p. 3. tit. 10. n. 6. dub. & concl. 1. quòd possit de novo consecrari utraque species, ne cultus ille ritualis Missæ, qui per se ordinatur ad complendum sacrificium, maneat vacuus & falsus, sed *Henao* nu. 1771. non acquiescit, nam si cultus ille fuit vacuus & falsus, quando ponebatur, non potest jam reddi alius; si talis non fuit, nec talis fiet, licèt omittatur consecratio. Quid autem faciendum sit, si utraque vel alterutra è speciebus consecratis constanter vel ad tempus transformetur aut dispareat, dixi p. 1. num. 475.

§. 10. Si neutra consecratio fuisset valida, hic defectus non esset supplendus, quia sacrificium ex nulla parte esset positum, unde si tum fiat utraque consecratio, reipsa priùs inchoabitur sacrificium, *Aversa* §. *Quartò*. 540.

§. 11. Si sacræ species vini fulminentur vel inficiantur veneno, purificatorium potest illis imbui, ut sic exsiccentur. Si Sacerdos unam vel utramque speciem removat, nihil est supplendum, uti rectè *Pasq.* q. 305. n. 4. contra *F. Lugo*, 541.

quia

quia sacrificium est completum & communio peracta, quæ etiam habuit suum effectum gratiæ, secundùm dicta p. 1. n. 415. Et si nemo sit, qui tales species sumere velit, debent diluiaquâ, donec dispereant, & aqua illa excipienda est linteo, quod exsiccetur, *Gob.* & alii.

542. §. 12. Si hostia è manu decidat in sacrum Sanguinem & tota madefiat, non debet extrahi, sed dicantur omnia de more, fiantque utræque ceremoniæ supra calicem, & simul sumantur hæ species, dicendo, Corpus & Sanguis Domini nostri &c. Quòd si posset, deberet recipi pars hostiæ non madefacta ad ceremonias omnes circa illam perficiendas.

543. §. 13. Si Sacerdos, postquam ab altari discessit, adverteret defectum, v. g. se unam speciem non consecrasse validè, redire non debet nec aliquid supplere, quia prior actio jam censetur completa, *Pasq.* q. 298. n. 9. *Aversa* §. *Quintò.*

544. *Q. 78. Quid facere debeat Sacerdos, si sumens calicem advertat se pro vino habuisse aquam, aut dubitet, an non sit acetum.* ℟. Præter, illa quæ habet *Busenb.* relatus p. 1. n. 550. Notanda sunt seqq. §. 1. Si fuit aqua & aliquid illius in os sumpsit, hoc deglutiat, reliquum autem, si illi adhuc innatet particula hostiæ consecratæ, infundat alteri calici & reponat in corporali: si autem particulam illam simul hauserat, illud, quod superest, infundat vasi mundo postea sumendum cum prima ablutione. Deinde abstergat calicem infundat de more vinum & aquam, aut si velit, & maximè si parvæ quantitati aquæ adhuc innatet particula hostiæ, retineat hæc in calice & affundat vinum pro nova consecratione: quòd si multum aquæ superesset, potest partem effun-